



# ČÍM CHCEŠ BYŤ? UMELC?

Detská tvorba umelcov

What Would You Like  
to Be? An Artist?

Artists Works from Childhood

Kurátorky / Curators: Daniela Čarná, Lucia Kotvanová

Trvanie / Duration: 23. 7. – 19. 9. 2021

Zastúpení autori a autorky / Participating artists:

Peter Barényi, Maria Bartuszová, András Cséfalvay, Ladislav Čarný, Radovan Čerevka, Ľubomír Ďurček, Pavlína Fichta-Čierna, Květa Fulierová, Daniel Fischer, Juraj Gábor, Oto Hudec, Jana Kapelová, Daniela Krajčová, Otis Laubert, Zorka Lednárová, Stano Masár, Ladislav Mednyánszky, Michal Moravčík, Svätopluk Mikyta, Ilona Németh, Vladimír Popovič, Peter Rónai, Veronika Rónaiová, Rudolf Sikora, Viliam Slaminka, Emöke Vargová

Obálka / Cover:

Oto Hudec: *Žirafa / Giraffe*, okolo / around 1991 (vek 10 r. / 10 years), majetok autora / courtesy of the artist, foto / photo: Ema Lančaričová

# Čím chceš byť? Umelec?

Detská tvorba umelcov

*„Tvorivosť predstavuje tú najhodnotnejšiu hru, pri ktorej sa nikdy neprehráva. Tu sú naozaj možné iba výhry a ponúkajú sa nielen takzvaným talentovaným. Nenadané deti takmer nejestvujú, iba sa nimi dosť často stávajú. Nikto nie je z hry vopred vylúčený.“*

Rudolf Fila

Záujem o detstvo umelca nie je ničím novým. Objavuje sa oveľa skôr, ako sa unikátny detský svet dostal do centra pozornosti filozofie, psychológie, pedagogiky a umenia. V minulosti súvisel s konceptom umelca ako génia obdareného nevšedným talentom, napríklad v renesančnej legende o Giottovi, prototypy životopisov o úspechu a sláve prameniacej v detstve. Príbeh hovorí o chudobnom chlapcovi, pastierovi, ktorý prejavoval mimoriadne nadanie pri kreslení zvierat na kamene či do piesku. Okolo šiel známy umelec Cimabue, rozpoznať jeho talent a pomohol mu v umeleckej kariére.<sup>1</sup> Vrodený talent, šťastná náhoda a postava učiteľa, to sú okolnosti for-

mujúce osud umelca, ktoré pomáhali budovať jeho status a mýtus. Aj dnes, keď sa zaujímame o detstvo umelca,

<sup>1</sup> Pozri Kris, Ernst – Kurz, Otto: Mláďi umelce, In: Kris, E. – Kurz, O.: *Legenda o umelci. Historický pokus.* Praha : Arbor vitae a Vysoká škola umeleckoprůmyslová, 2008, s. 29 – 64.

nahliadame naň „ex post“, dohľadávame vplyvy prostredia, avšak už s vedomím jeho dosiahnutých úspechov.

Zmienka o detstve sa spomína na konci monografií v životopisoch umelcov, pričom umelecké začiatky poskytujú jeden z kľúčov čítania ich tvorby. Detskej tvorivosti sa v každej rodine pripisoval iný význam, ovplyvnený dobou a rodinnou situáciou. To, či práce z detstva u konkrétneho umelca existujú, súvisí aj s tým, ako často sa jeho rodina (a neskôr umelec sám) sťahovala a čo zo stôp minulosti pri tom ostalo zachované. Rovnako aj so spôsobom, akým k detskej tvorbe pristupuje samotný autor. Znáмым príkladom je Paul Klee, ktorý svoje detské práce zaradil do súpisu diel a na tvorivosť detí sa odvolával ako umelec, pedagóg Bauhausu a rodič, ktorý podporoval tvorivosť syna Felixa. Klee nebol prvým, kto v histórii umenia odkazoval na detskú tvorbu, ale ako jeden z prvých s ňou pracoval ako s priamym a serióznym zdrojom inšpirácie.<sup>2</sup>

Objavenie detskej tvorivosti pre svet umenia súviselo aj s hľadaním alternatív ranej moderny voči imitácii reality, čo otvorilo cestu ku konštruktívnemu záujmu o neškolený prejav (nielen) detí, dovtedy vnímaný ako nedokonalý.<sup>3</sup> Inšpirovali sa ním mnohí umelci ako V. Kandinsky, P. Picasso, J. Dubuffet, N. Goncharova, M. Larionov, pričom u viacerých poznáme aj ich

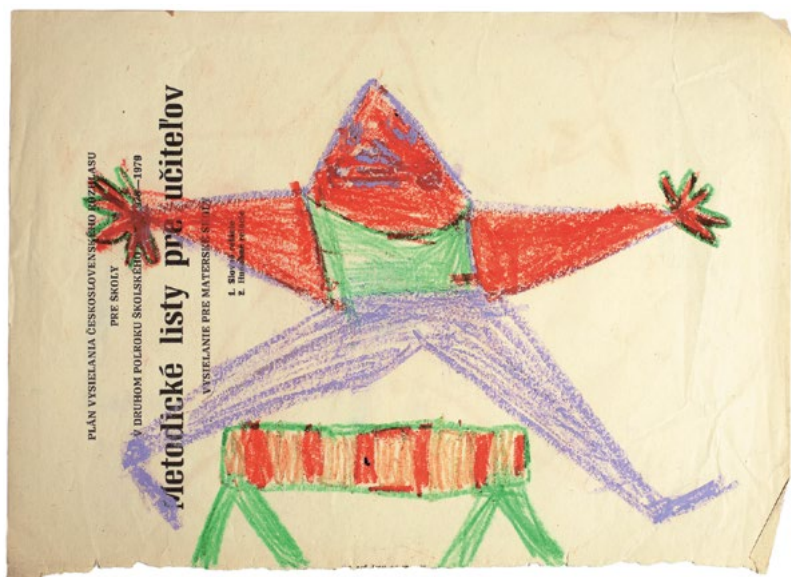
vlastné detské práce. Jedinečným príkladom zachovaných prác z detstva umelcov v domácom kontexte je aj niekoľko desiatok kresieb L. Mednyánszkeho od veku troch – štyroch rokov zo zbierok Slovenskej národnej

**2** Prvou známou maliarskou interpretáciou detskej kresby je obraz renesančného maliara Giovanni Francesca Carota, *Ryšavé dieťa s kresbou* (okolo 1515).

**3** Pozri Franciscano, Marcel: Paul Klee and Children's Art. In: Fineberg, Jonathan (ed.): *Discovering Child Art. Essays on Childhood, Primitivism and Modernism*. New Jersey : Princeton University Press, 1998, s. 95 – 121.



Jana Kapelová: *Vlasy / Hair*, 1992, (vek 10 r. / 10 years), majetok autorky /  
courtesy of the artist, foto / photo: Ema Lančaričová



Michal Moravčík: *Hviezda / Star, okolo / around 1980* (vek 6 r. / 6 years),  
majetok autora / courtesy of the artist, foto / photo: Ema Lančaričová



Radovan Čerevka: *Súдруške učiteľke / Devoted to Comrade Teacher, 1988,*  
(vek 8 r. / 8 years), majetok autora / courtesy of the artist,  
foto / photo: Ema Lančaričová

galérie, pri ktorých si šľachtická rodina bola vedomá ich kvality, a aj preto ich uchovala. Nemenej zaujímavý je príbeh detských prác trojročnej K. Fulierovej z medzivojnového obdobia, ktorej mama, učiteľka Marie Zavadilová, kresby adjustovala do paspárt, vystavila a dodnes sa nachádzajú v archíve autorky.

Detstvo je široký a mnohohvrstevný pojem zahŕňajúci vek do pätnástich rokov. Preto aj materiál ukrytý pod termínom „detská tvorba“ je rôznorodý, ako to ukazuje aktuálna výstava detských prác dvadsiatichtisiatich umelcov a umelkýň rôznych generácií. Dali by sa pomocne rozčleniť podľa vývinových štádií, okolností vzniku, zobrazovaných tém či veku. Môžeme v nich nájsť spontánnosť a autentickosť, v neskoršom veku náznakov nastupujúcich stereotypov aj predznamenanie profesionálneho rastu či objavovanie vlastného vizuálneho jazyka. Pri školských prácach na zadanú tému sa nedajú obísť ani dobové súvislosti poznačené ideológiou komunizmu, ktorá zneužívala svoj vplyv prostredníctvom vzdelávania. U staršej generácie preto nájdeme texty typu „Lenin bol, je a bude“, ktoré deti povinne prepisovali do zošitov (P. Rónai). U strednej generácie sa opakujú kresby tankov, rakiet, kvetín, témy súvisiace so sviatkami ako je Medzinárodný deň žien, Deň učiteľov, dobové animované rozprávky ako *Vlk a zajac*, rozprávka *O krtkovi*, písanie vianočných prianí Dedovi Mrázovi (Z. Lednárová) či vždy aktuálna téma vesmíru (I. Németh, E. Vargová, S. Masár), a neskôr aj vplyv mainstreamových filmov ako *Hriešny tanec* či seriál *Dallas* (A. Cséfalvay).

Každá práca z raného detstva sa vyznačuje spontánnosťou a čarom protokonceptuálneho videnia sveta. Nie je bez zaujímavosti, ak sa nám podarí nájsť v nich vzťah k neskoršej profesionálnej tvorbe umelca.

Napríklad na kresbách S. Masára zo základnej školy nájdeme piktogramy nemocnice a zákazu rybolovu, u A. Cséfalvaya maľby dinosaurov, u V. Rónaiovej obrazy s nádychom lyrickej melanchólie, u P. Rónaia koláž štvorca a precíznosť práce s materiálom.

U V. Popoviča narazíme na vzťah k papieru, ktorým sa vyznačuje jeho tvorba krkváží a koláží s papierovými lodičkami, získaný v detstve, keď rodičia-obchodníci pokryli zem papierom, aby sa deti zabavili, kým boli v práci.

Medzi výtvarníkmi nájdeme mnohých, ktorí sa už v detstve prirodzene vyjadrovali jazykom umenia, objavovali jeho možnosti a snívali o povolání umelca (V. Rónaiová, I. Németh, Z. Lednárová, S. Masár), ale aj takých, ktorí mali v pláne venovať sa inej profesii, napríklad vede alebo hudbe. Medzi zamestnaniami, aké si v ranom detstve predstavovali, nechýbajú tie viac či menej klasické ako je smetiar (V. Slaminka), kadernička či zmrzlinárka (I. Németh), paleontológ (A. Cséfalvay), veterinárka (P. Fichta-Čierna, E. Vargová) alebo baleták (P. Barényi). Väčšinou nachádzali podporu v rodine, ale niektorí museli o svoje povolanie bojovať a na umeleckú školu sa hlásiť za chrbtom rodičov, či prekonávať neúspechy pri snahe uspieť na prijímacích skúškach na Vysokú školu výtvarných umení. Špecifickú kategóriu tvoria autori z umeleckých rodín, ktorí od detstva vnímali rodičov pri práci, s pozitívami aj rizikami tohto povolania (V. Rónaiová, D. Krajčová).

V náraste záujmu o detskú tvorivosť majú svoje zásluhy Ludovít Fulla, Mikuláš Galanda a ich kolegovia, iniciátori detských kurzov na Škole umeleckých remesiel v Bratislave (1928 – 1939), ktorí si detské práce žiakov z kurzov odkladali a hrdosť sa k nim hlásili. Neškolený



prejav pomohli neskôr etablovať aj Trienále insitného umenia, ktoré sa konali v Slovenskej národnej galérii od roku 1965 z iniciatívy Štefana Tkáča (autora pojmu insita). K metodike rozvoja detskej tvorivosti výrazne prispeli pedagógovia na Strednej škole umeleckého priemyslu nadväzujúcej na dedičstvo ŠUR-ky, predovšetkým Rudolf Fila a umelci neoficiálnej scény, ktorí počas normalizácie pôsobili ako progresívni učitelia na základných umeleckých školách (D. Fischer, M. Mudroch, L. Čarný, I. Minárik), alebo ilustrovali často práve detskú literatúru. Niektorí z nich zapájali detskú tvorivosť do participatívnych projektov (L. Ďurček, J. Koller, D. Tóth), tvorili

spolu s vlastnými deťmi<sup>4</sup> (R. Fila, R. Sikora, V. Kordoš, R. Ondak, E. Binder a i.), či reagovali na anonymnú detskú tvorbu.

Obdobie umeleckých prvopočiatkov ponúka viaceré doposiaľ neobjavené témy, ktorým stojí za to venovať pozornosť. Detské práce umelcov vznikali často s podporou dospelých, ale niekedy aj bez nej. Ukazujú na význam rozvoja tvorivosti v detskom veku, ktorá môže a nemusí naštartovať neskoršiu dráhu budúcich umelcov. Nestratí sa však ani mimo svet umenia, pretože podpora tzv. malej každodennej tvorivosti v jej rôznych podobách a odtieňoch má v živote každého dôležité miesto a podporovať ju sa rozhodne oplatí.

Daniela Čarná, Lucia Kotvanová  
kurátorky výstavy

**4** Téma sa venovala výstava a katalóg Čarná, D.: *Zostane to v rodine. Vstupy detí do tvorby rodičov-umelcov (a naopak)*. Bratislava : GMB, 2013.



Peter Barényi: *Praslička polná (Egrusetum Arvense) / Field Horsetail*,  
okolo / around 1982 (vek 4 r. / 4 years), majetok autora / courtesy of the artist,  
foto / photo: Ema Lančaričová



# What Would You Like to Be? An Artist?

## Artists Works from Childhood

*“Creativity is the most precious game, the one you never lose at. Really and truly, only victories are possible there, and it is not just the so-called ‘talented’ who can win them. Untalented children scarcely even exist, they just become like that pretty often. No one is excluded from the game beforehand.”*

### Rudolf Fila

Interest in the artist’s childhood is nothing new. It made its appearance long before the unique child’s world came to the centre of attention of philosophy, psychology, educational theory and art. In the past it was associated with the concept of the artist as a genius gifted with uncommon talent, for example in the Renaissance legend about Giotto, which is the prototype of biographical accounts about success and fame having their sources in childhood. The Giotto legend is the story of a poor boy, a shepherd, who showed exceptional gifts for sketching animals in stone or in sand. The famous artist Cimabue happened to come by him, recognised his talent and helped him in his artistic career.<sup>1</sup> Inborn talent, fortunate accident, and

<sup>1</sup> Cf. Kris, Ernst – Kurz, Otto: *Mládi umělce* (Young Artists), In: Kris, E. – Kurz, O.: *Legenda o umělci. Historický pokus* (The Legend of the Artist. A Historical Essay). Praha : Arbor vitae a Vysoká škola uměleckoprůmyslová, 2008, pp. 29 – 64.



Květa Fulierová: *Bez názvu / Untitled*, 1936 (vek 4 r. / 4 years), majetok autorky / courtesy of the artist, foto / photo: Ema Lančaričová



Stano Masár: *Bez názvu / Untitled*, okolo / around 1976 – 1977 (vek 4 – 5 r. / 4 – 5 years), majetok autora / courtesy of the artist, foto / photo: Ema Lančaričová





Ilona Németh: *Vesmír očami dětí. Súťaž na ZUŠ / The Universe Through the Eyes of Children. Elementary School Competition, 1976 (vek 13 r. / 13 years), majetok autorky / courtesy of the artist, foto / photo: Ema Lančaričová*

the figure of the teacher: those are the circumstances shaping the destiny of the artist, which helped to build his status and myth. Even today, when we take an interest in the artist's childhood, we look at it "ex post"; we look for the influences of environment, though already with an awareness of the successes achieved.

In artists' biographies mention of childhood is included at the end of the monographs, yet at the same time their earliest artworks provide one of the keys for reading their work. Every family ascribes a different significance to the child's creativity, influenced by the time period and family situation. Whether childhood works by a given artist are extant also has to do with how frequently his/her family (and subsequently the



András Cséfalvay: *Dinosaurus / Dinosaur*, okolo / around 1994 (vek 8 r. / 8 years), majetok autora / courtesy of the artist, foto / photo: Ema Lančaričová

artist) moved house, and which traces of the past were preserved in doing so. Equally relevant is the given artist's attitude to the art produced in childhood. A well-known example is Paul Klee, who included his childhood productions in the list of his works and upheld children's creativity as an artist, a Bauhaus teacher, and a parent who supported the creativity of his son Felix. Klee was not the first in art history who drew attention to children's art, but he was one of the first who worked with it as a direct and significant source of inspiration.<sup>2</sup> For the art world, the discovery of children's creativity was also associated with ear-

**2** The first famous painterly interpretation of a child's drawing is by the Renaissance painter Giovanni Francesco Carota, *Red-headed Youth Holding a Drawing* (about 1515).

ly modernism's search for an alternative to the imitation of reality; this opened the way to a constructive interest in the unschooled expression of children (and others too), which was hitherto thought of as faulty.<sup>3</sup> Many artists took inspiration from this, including V. Kandinsky, P. Picasso, J. Dubuffet, N. Goncharova, M. Larionov (in several cases we know childhood works of their own).

A unique example, in the Slovak context, of works surviving from an artist's childhood is a group of some dozens of drawings by L. Mednyánszky at the age of three or four, in the Slovak National Gallery's collections; his aristocratic family was conscious of their quality and

therefore preserved them. No less interesting is the story of the childhood works of three-year-old K. Fulierová from the interwar period: her mother, the teacher Marie Zavadilová, had the drawings framed and exhibited, and to this day they may be found in the artist's archive.

Childhood is a broad and many-layered concept, taking in the age up to fifteen years. Material covered by the term "childhood art" is therefore diverse, as demonstrated by the current exhibition of childhood works by twenty-five artists of various generations. They could be classified additionally according to developmental stages, circumstances of production, themes depicted, or age. We can find spontaneity and authenticity in them, and in the later years an indication of stereotypes that are taking hold and a prefiguration of professional growth or discovery of one's own visual language. In school works on a set theme it was not possible to avoid contemporary associations marked by the ideology of

**3** Cf. Francisocono, Marcel: Paul Klee and Children's Art. In: Fineberg, Jonathan (ed.): *Discovering Child Art. Essays on Childhood, Primitivism and Modernism*. New Jersey : Princenton University Press, 1998, pp. 95 – 121.





Viliam Slaminka: *Lebka / Skull*, 1998 (vek 13 r. / 13 years), majetok autora /  
courtesy of the artist, foto / photo: Ema Lančaričová

communism, which abused its influence via the education system. Hence among the older generation we find texts of the type “Lenin was, is and will be”: children made an obligatory transcription of these in their notebooks (P. Rónai). Among the middle generation there are recurring drawings of tanks, rockets, flowers, themes connected with such festive days as International Women’s Day and Teacher’s Day, and contemporary animated fairytales including *The Wolf and the Hare*, *the Story of the Mole*, Christmas wishes written to Jack Frost (Z. Lednárová), and the ever-topical theme of the universe (I. Németh, E. Vargová, S. Masár), and later also the influence of mainstream films such as *Dirty Dancing* and serials like *Dallas* (A. Cséfalvay).



Juraj Gábor: *Drevenica / Wooden Cottage*, okolo 1997 – 98 (12 – 13 r. / 12 – 13 years),  
objekt / object, majetok autora / courtesy of the artist, foto / photo: Ema Lančaričová

Every artwork done in early childhood is distinguished by spontaneity and the charm of a protoconceptual view of the world. If we are able to find something there that relates to the later professional work of the artist, that has its peculiar interest. For example, we find pictograms of a hospital and the prohibition of whale-hunting in drawings from his elementary school years by S. Masár; by A. Cséfalvay j, paintings of dinosaurs; by V. Rónai, images with a breath of lyrical melancholy; by P. Rónai, a collage of a square and precise works with material. With V. Popovič we encounter the relationship with paper that distinguishes his collages and related forms (muchlages, krkvages). His creation of collages with paper boats was prefigured in childhood, when his creative parents, shopkeepers, covered the ground with paper so that while they were at work the children could amuse themselves.

We find many of the artists as children already expressing themselves naturally in the language of art, discovering its potentials and dreaming of the artist's profession (V. Rónaiová, I. Németh, Z. Lednárová, S. Masár); others, however, were planning to pursue other professions, for example science or music. Among the occupations that in early childhood they imagined doing, the more or less classical choices duly appear, such as dustman (V. Slaminka), hairdresser or icecream seller (I. Németh), paleontologist (A. Cséfalvay), vet (P. Fichta-Čierna, E. Vargová), and ballet dancer (P. Barényi). In most cases they found support in their families, but some of them had to fight for their calling and enrol at the art school behind their parents' backs or overcome failures in their attempts to pass the entrance exams at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. In



Otis Laubert: *Varecha / Cooking Spoon*, 1958–61 (vek 12 – 15 r. / 12 – 15 years),  
majetok autora / courtesy of the artist, foto / photo: Ema Lančaričová

a special category were the artists from artists' families, who from childhood onwards had seen their parents at work and knew the positives and risks of this profession (V. Rónaiová, D. Krajčová).

A share of the credit for the growth of interest in children's creativity should be given to Ľudovít Fulla, Mikuláš Galanda and their colleagues, initiators of children's courses at the School of Arts and Crafts in Bratislava (1928–1939), who put by the works of child pupils at the courses and proudly acknowledged them. Also helping to establish the unschooled expression was, later on, the Triennale of Naive Art, held in the Slovak National Gallery from 1965 on the initiative of Štefan Tkáč (author of this concept). Following the

lead of the School of Arts and Crafts, teachers at the Secondary School of Industrial Art made considerable contributions to a methodology for developing children's creativity: in particular there was Rudolf Fila and artists of the unofficial scene, who during normalisation worked as progressive teachers at elementary art schools (D. Fischer, M. Mudroch, L. Čarný, I. Minárik), or frequently illustrated children's literature. Some of them incorporated children's creativity in participative projects (L. Ďurček, J. Koller, D. Tóth), did creative work

**4** This theme has been addressed in an exhibition and catalogue by Čarná, D.: *It'll Stay in the Family. Children's Appearance in the Work of Parent-Artists (and Vice Versa)*. Bratislava: GMB, 2013.

together with their own children<sup>4</sup> (R. Fila, R. Sikora, V. Kordoš, R. Ondak, E. Binder et al.), or responded to anonymous children's art.

The period of first beginnings in art offers several hitherto unexplored themes which are worthy of attention. Works done by the artists as children were often produced with the support of adults, but also sometimes without it. They highlight the importance of developing creativity in the childhood years, which may, though it need not necessarily, start off the later career of future artists. But even outside the world of art it will not be wasted, because the sustaining power of "small everyday creativity" in its varied forms and shadings has an important place in everybody's life, and to promote it is most certainly worthwhile.

Daniela Čarná, Lucia Kotvanová  
exhibition curators

# Bio

DANIELA ČARNÁ (\*1977, Poprad) je galerijná pedagogička a kurátorka. Študovala dejiny umenia na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, doktorandské štúdium absolvovala na Filozofickej fakulte Trnavskej univerzity v Trnave. Počas rokov 2002 až 2014 pôsobila v Galérii mesta Bratislavy, kde založila Oddelenie galerijnej pedagogiky. Venuje sa sprostredkovaniu vizuálneho umenia rôznym cieľovým skupinám. Je kurátorkou desiatok tematických a monografických výstav. Autorsky realizuje vzdelávacie programy, o. i. celoslovenský program pre školy – *Umenie zblízka* a školenia pre pedagógov. Je členkou Slovenskej sekcie Medzinárodnej asociácie kritikov AICA. Publikuje v časopisoch *Prostor Zlín*, *Ateliér*, *Jazdec*, *Profil*, *Flash Art* a je autorkou monografií Igora Kalného, Michala Kerna, Barbory Kožíkovej-Lichej a kníh o umení pre deti *Po stopách umenia* a *Nakresli si ovečku* (s Luciou Kotvanovou). V roku 2007 sa umiestnila vo finále Ceny Oskara Čepana Extra za výstavu *Z mesta von* (2007). Spolu s Luciou Kotvanovou získali ocenenie Rady galérií Slovenska - Biela Kocka v kategórii Edukačný projekt za projekt *Detský mediátor* (2017) a za projekt *Mediátori* na výstave Ilony Németh: *Eastern Sugar* (2018).

LUCIA KOTVANOVÁ (\*1988, Žiar nad Hronom) je galerijná pedagogička a vizuálna umelkyňa. Študovala na Trnavskej univerzite na Pedagogickej fakulte, odbor Animácia výtvarného umenia (Bc.) a na Vysokej škole výtvarných umení v Ateliéri IN (Mgr. Art). Ako výtvarníčka sa zúčastnila viacerých spoločných výstav na Slovensku a v Čechách a v roku 2014 vystavovala na Bienále Young Art v Moskve. Okrem iného sa venuje kurátorstvu a spoluorganizovaniu výstav. Prednostne sa venuje sprostredkovaniu vizuálneho umenia rôznym cieľovým skupinám. Spolu s Danielou Čarnou sú autorkami knihy *Nakresli si ovečku* a získali ocenenie Rady galérií Slovenska – Biela Kocka v kategórii Edukačný projekt za projekt *Detský mediátor* (2017) a za projekt *Mediátori* na výstave Ilony Németh: *Eastern Sugar* (2018).

# Bio

DANIELA ČARNÁ (\*1977, Poprad) is a gallery educator and a curator. She studied history of arts at the Faculty of Philosophy of the Comenius University in Bratislava and earned her PHD degree at the Faculty of Arts and Philosophy of the Trnava University in Trnava. From 2002 to 2014, she worked at the City Gallery of Bratislava where she found and led the Gallery Education Office. Having curated tens of thematic and monographic exhibitions, her professional activities primarily include mediation of visual art to different target groups. She is the author of numerous educational programs including the national program for schools entitled *Umenie zblízka (Art from Close-Up)* and trainings for pedagogues. A member of the Slovak section of the International Association of Art Critics (AICA), she contributes to the magazines *Prostor Zlín*, *Ateliér* and *Rider*, *Profil*, *Flash Art* and and she is author of the monograph of Igor Kalný and Michal Kern, as well as the book for children entitled *Po stopách umenia (In the Footsteps of Art)*, and *Nakreslí si ovečku (Draw Your Sheep)*. In 2007 she has been among finalists in of the Oskar Čepan Award Extra for the exhibition *Out of the City (2007)*. Together with Lucia Kotvanová, they obtained the award of the Galleries Council of Slovakia – *Biela Kocka (White Cube)* in the category of Educational project for the project *Young Mediator (2017)* and for the project *the Mediators* at the exhibition Ilona Németh: *Eastern Sugar (2018)*.

LUCIA KOTVANOVÁ (\*1988, Žiar nad Hronom) is a gallery educator and a visual artist. She studied Art Animation (Bc.) at the University of Trnava and at the Studio IN of the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, where she received her Master of Arts degree. As an artist, she participated in different exhibitions in Slovakia and the Czech Republic, including the Biennale for Young Art in Moscow in 2014. Among other things, she deals with curating and co-organizing exhibitions. She primarily focuses on art mediation to different target groups. Together with Daniela Čarná, they published the book entitled *Draw Your Sheep* and obtained the award of the Galleries Council of Slovakia – *Biela Kocka (White Cube)* in the category of Educational Project for the project *Young Mediator (2017)*, and for the project *the Mediators* at the exhibition Ilona Németh: *Eastern Sugar (2018)*.

*Kurátorky výstavy / Exhibition Curators:* Daniela Čarná, Lucia Kotvanová  
*Text / Text* © Daniela Čarná, Lucia Kotvanová  
*Architekt výstavy / Exhibition architect:* Matej Gavula  
*Grafický dizajn / Graphic design:* Eva Šimovičová  
*Produkcia a inštalácia / Production and installation:* Magdaléna Fábryová,  
Jozef Tyrol, Tomáš Tükör  
*Preklad / Translation:* John Minahane  
*Fotografie / Photographs:* Ema Lančaričová

*Riaditeľ KHB / Director of the KHB:* Jen Kratochvíl  
*Asistentka riaditeľa / Assistant of the Director:* Jana Babušiaiková  
*Kurátorka / Curator:* Lýdia Pribišová  
*PR a fundraising / PR and fundraising:* Lila Rose  
*Edičné aktivity / Editorial activities:* Erik Vilím  
*Vzdelávacie programy / Educational programmes:* Daniela Čarná, Lucia Kotvanová

Kunsthalle Bratislava  
Nám. SNP 12, 811 06 Bratislava  
Slovenská republika /  
Slovak Republic

OTVORENÉ / OPEN  
Pon – Ned: 12:00 – 19:00 /  
Mon – Sun: 12 – 7 p.m.  
Uto: zatvorené / Tue: closed

[www.kunsthallebratislava.sk](http://www.kunsthallebratislava.sk)

Vstupné dobrovoľné / Voluntary fee

Sledujte nás / Follow us: Instagram, Facebook, Youtube @KunsthalleBratislava